

Offentliggjort d. 19. februar 2011

Sundhedsordninger ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet har i en afgørelse fra 25. januar 2011 taget stilling til beskattningen af en lille, men efter manges opfattelse sikkert ganske vigtig, arbejdsgiverbetalt sundhedsydelse – nemlig bistand til koordination i sygdomsforløbet. Denne ydelse kan medarbejdere ikke modtage skattefrit. Hvis arbejdsgiveren betaler for koordination, skal medarbejderen således beskattes af værdien heraf.

Jeg har ved flere tidligere lejligheder omtalt beskattningen af arbejdsgiverbetalte sundhedsordninger.

Reglerne er her således, at vælger arbejdsgiveren at betale for en medarbejders sundhedscheck, sundhedsbehandlinger eller præmie til en sundhedsforsikring, er det principielle skatteretlige udgangspunkt, at arbejdstageren skal beskattes af værdien heraf – helt på samme måde som for alle andre personalegoder. Værdien skal med andre ord beskattes med op til højeste marginale skattesats for medarbejdere.

Arbejdsgiveren har fradrag for udgifterne til disse sundhedsforanstaltninger vedrørende medarbejderne – helt på samme måde som arbejdsgiveren har fradrag for andre personaleudgifter.

Der gælder dog visse – og efterhånden ganske betydelige – undtagelser til dette udgangspunkt.

En arbejdsgiver kan således efter praksis afholde udgifter til forebyggelse og behandling af *arbejdsbetingede* skader hos en medarbejder, uden at behandlingen udløser beskat-

Offentliggjort d. 19. februar 2011

ning af medarbejderen. Men det er en betingelse, at der foreligger en *konkret arbejdsmæssig begrundelse* for arbejdsgiverens afholdelse af medarbejderens sundhedsudgifter.

Sideløbende med skattevæsenets praksis om forebyggelse og behandling af arbejdsbetingede skader, gælder der nogle særlige og meget gunstige skatteregler for *arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger* mv.

Efter disse regler skal medarbejdere ikke beskattes af sundhedsbehandlinger betalt af arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren kan fratække udgifterne til sådanne behandlinger som en personaleomkostning. De lempelige skattemæssige regler gælder, uanset hvad der er årsagen til sundhedsbehandlingen. Det er altså ikke en betingelse for skattefrihed, at der er tale om behandling af en arbejdsbetinget skade. Men en række betingelser skal være opfyldt, herunder at samme sundhedsordning som udgangspunkt står åben for alle virksomhedens medarbejdere, og at der foreligger en lægehenvielse til behandling.

Egen koordinator

Skatterådets afgørelse fra 25. januar 2011 drejede sig en sundhedsordning, der bestod af to led:

Dels hurtig diagnosticering ved speciallæge for medarbejdere, der stod overfor potentiel langvarig behandling. Skatterådet oplyste, at denne del af sundhedsydelsen var skattefri for medarbejderne.

Dels bistand fra en koordinator, der skulle følge den syge gennem diagnose og behandling/operation, herunder indgå alle aftaler med speciallæger, klinikker og hospitaler.

Det var dette sidste led – bistand fra en koordinator – der særligt påkaldte sig interesse.

Tanken var her, at koordinatoren kom ind i billedet, når medarbejderen havde fået en henvisning fra egen læge til speciallæge, og koordinatoren skulle herefter træffe de nødvendige aftaler i forbindelse med diagnosticering. Når medarbejderen var diagnosticeret, skulle koordinatoren sikre, at medarbejderens behandlingsforløb blev påbegyndt hurtigst

Offentliggjort d. 19. februar 2011

muligt. Og når behandlingsforløbet var påbegyndt, skulle koordinatoren kontakte medarbejderen for at sikre, at behandlingen forløb som planlagt. Det var endvidere et led i koordinatorens opgaver at varetage eller sikre igangsættelse af behandling ved fysioterapeut eller kiropraktor, hurtig genoptræning og eventuel psykologisk rådgivning.

Spørgsmålet var nu, om arbejdsgiverbetalt bistand fra en koordinator ville være skattepligtig for medarbejderen.

Den virksomhed, der havde rejst spørgsmålet overfor Skatterådet, henviste her til, at koordinatorfunktionen havde afgørende betydning for den hastighed, hvormed en medarbejder kunne komme igennem et behandlingsforløb. Og hastigheden var netop et formålene med særreglerne om skattefri sundhedsordninger.

Dernæst henviste virksomheden til, at den samlede opgave for koordinatoren vedrørende den enkelte medarbejder var en meget begrænset, men vigtig, del af det samlede forløb.

Ingen skattefritagelse

Skatterådet afviste imidlertid, at en medarbejder skattefrit kunne modtage arbejdsgiverbetalt bistand fra en koordinator.

Rådets synspunkt var, at en sådan bistand fra en koordinator *ikke* i sig selv kunne anses som en lægefagligt begrundet *behandling* af skatteyderen. Konsulentbistanden var efter Skatterådets opfattelse heller *ikke nødvendig* i forbindelse med den lægefaglige behandling. Og bistanden havde heller ikke i øvrigt en sådan nær sammenhæng med den lægefagligt begrundede behandling, at bistanden ikke kunne udskilles fra behandlingen.

Skatterådet konkluderede derfor som nævnt, at arbejdsgiverbetalt bistand fra en koordinator ville være skattepligtig for medarbejderen.

— o —